

جایگاه ترکیبات NEUROPROTECTIVE در درمان و کنترل سکته های مغزی

کریم نیکخواه

دانشیار بیماری های مغز و اعصاب، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

مقدمه: سکته مغزی شامل اختلالاتی است که در ان بخشی از ساختار مغز موقتاً و یا برای همیشه بعلت ایسکمی و یا هموراژی در گیر میشود و علت پاتولوژیک آن هم گرفتاری یک یا چند تا از عروق مغز میباشد. سکته مغزی پس از بیماری های قلبی و سرطانها سومین علت مرگ و میر در جوامع است. و تخمین زده میشود بطور متوسط در ایلات متعدد سالانه شاهد ۵۰۰۰۰ هزار سکته جدید باشیم. سکته مغزی شایعترین بیماری نرولوژیک است و تقریباً ۵۰ درصد بیمارانی که از سکته جان سالم بدر میبرند سکل عارضه را با خود دارند و ۲۵ درصد انها نیاز به مراقبت مزمن دارند.

روش: در این مقاله داروهای نوروپروتکتیو مورد ارزیابی قرار گرفتند.

نتایج:

- ۱- پیشگیری از سکته مغزی با هدف کاهش ریسک فاکتورها
 - ۲- پیشگیری از شروع یا تکرار سکته مغزی توسط کنترل و مدیریت کردن زمینه های پاتولوژیک
 - ۳- کاهش صدمه ثانوی مغزی با هدف تامین پروفوزیون کافی برای مغز و کاهش ادم مغز
- لذا جهت رسیدن به اهداف فوق برای درمان و کنترل سکته مغزی چه از نوع TIA و چه سکته های ایسکمیک و یا هموراژیک پروتکل های تثبیت شده ای وجود دارد که جای توضیح انها نیست نام برخی از داروهای تایید نشده جهت کنترل و درمان سکته ها عبارتند از: سیتی کولین پیراستام سربرولایزین و نرواید و....

در پروتکل های اکادمیک هیچ گونه تاکیدی بر استفاده از انها نیست ولی از طرفی در برخی مطالعات مفید بودن نسبی انها اثبات شده است حال:

آیا تجویز این داروها بیهوده است؟

آیا تحمیل یک بار مالی بید لیل بر بیمار است؟

اگر چنین است چرا تولید میشود و در اختیار قرار میگیرد؟

متولی اجازه ساخت این داروها کیست؟

آیا چون دست پزشک خالیست و وی مجبور به پر کردن نسخه میباشد تجویز می شوند؟

آیا همه این ترکیبات بدون عارضه هستند؟

بحث: جایگاه مصرف رو به تزايد و انبوه این داروها باید مشخص شده و در استفاده انها باید یک اجماع نظر واحد باشد چرا که متخصصین مغز و اعصاب متولیان این سناریو هستند.

واژه های کلیدی: نوروپروتکتیو، سکته مغزی